

mangler i disse Egne, er først og fremmest tidssvarende Samfærdselsmidler, med andre Ord: Jernbaner. I det Øjeblik det store jernbanetomme Rum bliver udfyldt med Jernbaner, hvorpaa Træet kunde blive transporteret til mere træfattige Egne i Landet og transporteret for en Pris, der ikke kom til at udgøre nogen nævneværdig Del af Indkøbsprisen, vilde der opstaa bedre Betingelser for, at disse Statsplantager kunde give Udbytte, end det i dette Øjeblik er Tilfældet. Det er navnlig i Egnen Sydvest for Silkeborg, jeg har Lejlighed til at kende Forholdene. I den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, findes paa et lille Omraade af 5—6 Sogne hen imod et Par Kvadratmil dels private Plantager, dels Statsplantager. Den Bane, som særlig vilde gøre Gavn i disse Egne, vilde være den bekendte midtjydske Længdebane fra Silkeborg til Bramminge, der jo i sin Tid blev varmt anbefalet af saa godt som alle Medlemmer af den i 1898 nedsatte jydske Jernbanekommission. Jeg skal naturligvis ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at omtale de mange andre gode Grunde, der tale til Fordel for Anlægget af en Silkeborg—Bramminge Bane, og jeg skal selvfølgelig heller ikke gøre mindste Forsøg paa at afæske den højtærede Trafikminister en Udtalelse om hans Stilling til denne Bane, da Spørgsmaalet i Øjeblikket ikke ligger for, men jeg vil blot benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa, hvor paatrængende nødvendigt det er at faa dette Baneanlæg gennemført, saa snart som Jernbanekommissionens Betænkning foreligger, og vi i det hele taget kunne komme til at forhandle om ny Baneanlæg, allerede af de Grunde, jeg har nævnt, uden at jeg dermed vil sige, at der ikke skulde være mange andre gode Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at lyse efter Jernbanekommissionens Betænkning og fremsætte Ønske om, at den snart vil fremkomme, thi vi maa være paa det rene med, at saa længe Kommissionen foretager sine Overvejelser, vedtages hverken den midtjydske Længdebane eller andre Baner, der kunde være Tale om at anlægge i de Egne af Landet, hvor det kunde være nødvendigt. Det er halvandet Aar siden Jernbanekommissionen blev nedsat, og det forekommer mig, at man uden at være ubillig kunde gøre sig nogen Forventning om, at Kommissionen snart kunde være færdig med sit Arbejde og afgive Betænkning, saa at vi i en nær Fremtid kunde komme

til en Forhandling om Anlægget af forskellige Baner i de Egne, hvor saadanne tiltrænges.

Paa § 27 findes der en Bevilling paa 500,000 Kr., der betragtes som første Bidrag til Anlæg af et tredje Færgeleje i Nyborg. Det fremgaar af Motiverne til Forslaget, at den hele Bevilling til Anlæg af Færgelejet er anslaaet til et Beløb af 1,185,000 Kr. Hertil kommer desuden 30,000 Kr. som Udgift ved Jorderhvervelsen, og endvidere Omkostningerne ved Ekspropriationen af den Jord, som har vist sig nødvendig til denne Foranstaltningens Gennemførelse. Dersom Færdselsaaren over Fyn en længere Fremtid skal vedblive at være den væsentligste Forbindelsesaare mellem Jylland og København, tvivler jeg egentlig ikke om, at Anlægget af et tredje Færgeleje ved Nyborg vil vise sig nødvendigt. Men i Betragtning af denne Bevillings Størrelse, og i Betragtning af, at man i Virkeligheden ved denne Bevilling tenderer i bestemt Retning med Hensyn til Udviklingen af Forbindelseslinien mellem Jylland og København, kunde jeg dog ønske at henvise til Overvejelse for Finansudvalget og det høje Ting, om det ikke var muligt, at denne Bevilling kunde stilles i Bero, til Jernbanekommissionens Betænkning forelaa, saa at man kunde komme til at drøfte Spørgsmaalet i sin Helhed og faa en samlet Plan til Overvejelse. Vi vare Vidne til forleden Dag, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) udkastede Tanken om at oprette en ny Forbindelse mellem København og Jylland ved en Damfærgeforbindelse Hou—Refsnæs, og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) talte ogsaa forleden Dag om dette Spørgsmaal og hævdede da, at det vilde være nødvendigt at faa et Dobbeltspor anlagt gennem Fyn. Jeg skal med Hensyn til disse forskellige Tanker, der ere udkastede angaaende Forbindelsen mellem København og Jylland, udtale, at jeg ikke har taget en bestemt Stilling. Jeg afventer i den Henseende Jernbanekommissionens Betænkning, men jeg mener, at det vilde være rigtigt, at udsætte Spørgsmaalet om det tredje Færgeleje, indtil Kommissionens Betænkning foreligger. Mine Udtalelser paa dette Punkt maa altsaa ikke opfattes som Uvillie mod Bevillingen i og for sig eller som Udtryk for, at Færgelejet skulde være unødvendigt. Jeg finder blot, at dette Spørgsmaal ogsaa maa være Genstand for en samlet Overvejelse. Jernbanekommissionen har jo netop drøftet dette Spørgsmaal, foruden de